

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem, ve věci

žalobkyně: **K. G.**, narozená dne
bytem

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/94601-913,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí žaloby

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Českých Budějovicích prvostupňovým správním rozhodnutím ze dne 27. 2. 2024, č. j. 43457/24/JH, nepřiznal žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvku na bydlení ode dne 1. 1. 2024 na základě žádosti žalobkyně ze dne 25. 1. 2024, neboť žalobkyně užívaný byt na adrese V. X, X, byt č. 1 (dále jen „užívaný byt“), nesplňuje definici bytu dle § 24 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., zákona o státní sociální

Shoda s prvopisem: J. M.

podpoře. Odvolání žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 27. 5. 2024 žalobu (doplněna dne 3. 6. 2024) ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, ve které namítá nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.
3. V první řadě žalobkyně nesouhlasila s nepřiznáním dávky a uvedla, že užívá soubor místností v bytovém domě, které jsou určeny k trvalému bydlení, čímž splňuje podmínku dle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. Nemovitost, ve které se nachází žalobkyní užívaný byt je dle katastru nemovitostí jakožto veřejného seznamu zapsána jak obytný dům. Obdobně tak v Registru územní identifikace (RÚIAN) je nemovitost evidována jako bytový dům, ve kterém se nacházejí 3 byty. V tomto směru poté žalobkyně i v rámci svého doplnění doručeného soudu dne 3. 6. 2024 argumentuje, že jednotlivé definice, ze kterých je vycházeno při evidenci v katastru nemovitostí a v RÚIAN jsou totožné či obdobné s úpravou § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. V tomto směru žalobkyně předkládá soudu poskytnutí informací Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj ze dne 14. 5. 2024.
4. Současně žalobkyně namítá, že žalovaný uvádí, že nepřihlíží k zápisům do katastru nemovitostí fyzickou osobou, ale reflektuje kolaudaci bytu či sdělení stavebního úřadu. Fyzické osoby však nemohou vkládat zápisy do katastru nemovitostí, k čemuž žalobkyně poukazuje na zákonnou úpravu vedení katastru nemovitostí.
5. Žalobkyně navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí úřadu práce zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného k podané žalobě, replika

6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, současně uvedl, že ve správním řízení bylo jednoznačně prokázáno, že prostor, který užívá žalobkyně, není bytem ve smyslu § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. Předně žalovaný uvádí, že v katastru nemovitostí došlo nově ke změně zápisu, a to na základě prohlášení vlastníka jednotek o přeměně vlastnictví jednotek ve vlastnictví nemovitosti ze dne 18. 11. 2023. Dle katastru nemovitostí jsou v daném domě zapsány tři byty na základě prohlášení vlastníka nemovitosti o vymezení jednotek dle občanského zákoníku. Zákon o státní sociální podpoře nereflektuje zápisy do katastru nemovitostí fyzickou osobou, ale reflektuje pouze kolaudaci bytu či sdělení stavebního úřadu. Dle vyjádření stavebního úřadu byt užívaný žalobkyní nesplňuje definici bytu dle daného ustanovení; nedošlo ke změně územního plánu obce tak, aby zde mohly být povoleny byty.
7. Žalobkyně ve své replice doručené krajskému soudu dne 16. 7. 2024 nesouhlasí s vyjádřením žalovaného a popisuje, že v katastru nemovitostí nejsou zapsány v daném domě žádné bytové jednotky, je zde zapsán bytový dům. Referenční údaje v RÚIAN považuje žalobkyně za závazné a za rozhodné.

III. Právní hodnocení krajského soudu

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud ve věci rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
9. Žaloba není důvodná.

10. Krajský soud v první řadě uvádí, že žalobkyně podává již několikátou žalobu v předmětné věci. V rámci žalobní argumentace žalobkyně uvádí obdobné žalobní námitky, vycházející ze stále stejného skutkového stavu, byť žalobkyně v různých žalobách svá tvrzení a předkládané důkazy upravuje. Žalobkyně opakovaně v žalobě tvrdí, že jí užívaný soubor místností v bytovém domě je podle stavebního zákona určen k trvalému bydlení. Krajský soud dále uvádí, že žalobkyně nepředložila žádné nové důkazy, které by mohly rozhodnutí krajského soudu v posuzované věci zvrátit. Veškeré listiny rozhodné pro posuzovanou věc jsou založeny ve správním spise, který má krajský soud k dispozici. Žalobkyní odkazovaný obsah katastru nemovitostí, RÚIAN na věci nic nemění. Pro nadbytečnost se krajský soud nezabýval ani předloženou odpovědí na žádost o poskytnutí informací katastrálním úřadem co se definic pojmů týče, neboť ta nemůže přispět ke zjištění skutkového stavu.
11. Krajský soud tak o obdobných žalobách rozhodoval opakovaně. V tomto ohledu lze odkázat například na rozsudky ze dne 1. 8. 2017, č. j. 56 Ad 2/2017-41 (kasační stížnost Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 8. 2018, čj. 9 Ads 253/2014-26, zamítl); ze dne 14. 3. 2019, č. j. 54 Ad 16/2018-31; ze dne 20. 3. 2019, č. j. 54 Ad 6/2018; ze dne 4. 3. 2019, č. j. 54 Ad 20/2018-22; ze dne 8. 4. 2019, č. j. 55 Ad 3/2019-25 (kasační stížnost Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 6. 2019, čj. 3 Ads 200/2019-18, odmítl); ze dne 23. 4. 2020, č. j. 62 Ad 3/2020-19 (kasační stížnost Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 7. 2020, č. j. 6 Ads 122/2020-21, zamítl) atd. Jedním z posledních rozsudků zdejšího soudu je rozsudek ze dne 23. 5. 2024, č. j. 64 Ad 2/2024-21, ve kterém se krajský soud zabýval obdobnou argumentací jako nyní.
12. V rámci uvedených rozsudků zdejší soud i Nejvyšší správní soud popsal, z jakého důvodu není jí užívaný byt bytem ve smyslu § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. Podstata žalobního sporu, jakož i jeho řešení, zůstávají i nadále stejné. Krajský soud tak shledává, že je zcela neúčelné, aby správní soudy stále dokola obsáhle odpovídaly týmž účastníkům řízení na zcela totožné námitky. Stejně tak nelze očekávat, že by takováto opakovaná argumentace mohla při nezměněném skutkovém a právním stavu vést k odlišnému výsledku řízení než v dřívějších totožných případech. Proto krajský soud v intencích zásad předvídatelnosti soudního rozhodování a rovnosti odkazuje na své předchozí výše označené rozsudky, jakož i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a jejich odůvodnění. Od závěrů v nich uvedených totiž nemá krajský soud ani v nynějším případě důvod se jakkoli odchýlit.
13. Dle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře, „[b]ytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt“.
14. Současně z ustálené judikatury plyne, že „pro výplatu příspěvku na bydlení je zapotřebí naplnění formální podmínky v podobě účelového určení užívání obytných místností k trvalému obývání podle stavebního zákona či kolaudace těchto místností coby bytu“ (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2023, č. j. 54 Ad 5/2023-17, rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 8. 2023, č. j. 54 Ad 9/2023-17 a rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 10. 2023, č. j. 60 Ad 13/2023-17).
15. Nejvyšší správní soud rovněž popsal, že „§ 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře jasně váže výplatu příspěvku pouze na užívání obytných místností určených k trvalému obývání podle stavebního zákona či kolaudace těchto místností coby bytu. Výše uvedené podporuje též úmysl zákonodárce (ratio legis), který lze dovodit z důvodové zprávy k návrhu novely zákona o státní

sociální podpoře provedené zákonem č. 252/2014 Sb.; tímto zákonem byl s účinností od 1. 1. 2015 doplněn do § 24 zákona o státní sociální podpoře právě odstavec 5 s tím, že nárok na příspěvek na bydlení se spojuje pouze s vlastnictvím nebo nájemním vztahem k bytu, zatímco bydlení v jiných ubytovacích zařízeních a v jiných než obytných prostorech bude řešit pouze doplatek na bydlení ze systému pomoci v hmotné nouzi (blíže viz sněmovní tisk č. 256/0, část druhá, Čl. III., bod 12., 7. volební období 2013 – 2017, digitální repozitář, www.psp.cz). To znamená, že zatímco doplatek na bydlení může být vyplácen jak v případě bydlení v bytě zkolaudovaném nebo určeném příslušným stavebním úřadem účelově k bydlení, tak k bydlení v jiném než obytném prostoru či ubytovacím zařízení, **příspěvek na bydlení je vázán pouze na bydlení v bytě zkolaudovaném nebo určeném příslušným stavebním úřadem účelově k bydlení**“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 6 Ads 269/2018-17; důraz doplněn). Na tento výklad Nejvyšší správní soud navázal v rozsudcích ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 Ads 254/2019-16, ze dne 16. 12. 2019, č. j. 10 Ads 21/2019-23, nebo ze dne 29. 4. 2020, č. j. 3 Ads 78/2018-21.

16. Judikatura Nejvyššího správního soudu se tedy ustálila na závěru, že výplata příspěvku na bydlení je možná, pokud je naplněna formální podmínka v podobě účelového určení užívání obytných místností k trvalému obývání podle stavebního zákona či kolaudace těchto místností jako bytu. V nyní posuzované věci žalobkyně nepředestřela žádnou novou argumentaci právě k této konkrétní rozhodné otázce a z těchto důvodů neshledal krajský soud žádný důvod, proč by se měl od výše citovaných závěrů odchylovat. Způsob a podoba evidence nemovitosti, kterou žalobkyně argumentuje, ať už je jakákoli a ať už je založena na čemkoli, nemůže překonat skutečnost, že žalobkyní užívaný byt nenaplnuje předpoklad v předchozím odstavci citované věty poslední (ztučněno).
17. Správní spis obsahuje vícero sdělení stavebního úřadu Městského úřadu v Českých Velenicích, které byly vydány v předchozích správních řízeních (naposledy ze dne 15. 11. 2023), z nichž se podává, že uvedený prostor v podkroví nesplňuje definici bytu, nejedná se o soubor místností ani samostatnou obytnou místnost, která svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a nejsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona. Úřad práce v nynějším případě požádal o součinnost stavební úřad pro opětovné ověření skutečností rozhodných pro předmětný příspěvek, tj. zda se v případě užívaného bytu jedná o soubor místností nebo samostatnou obytnou místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt. Úřad práce obdržel od stavebního úřadu sdělení ze dne 6. 2. 2024, že užívaný byt nesplňuje podmínku dle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře, neboť není zkolaudován. Z tohoto sdělení rovněž plyne, že od posledního sdělení ze dne 15. 11. 2023 nedošlo ke změně skutkových okolností. Správním orgánem příslušným k posouzení, zda ta, která stavba může být užívána, potažmo jakým způsobem, je v návaznosti na stavebně technické uspořádání stavby toliko stavební úřad, nikoli úřad práce, či žalovaný. Správní orgány proto ze závěru stavebního úřadu oprávněně vycházely.
18. Ze spisového materiálu je zřejmé, že v řízení bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že sporný bytový prostor nesplňuje definici bytu pro účely zákona o státní sociální podpoře, současně žalobkyně, stejně jako v předchozích řízeních, nedoložila, že užívaný byt je zkolaudován, příp. užíván dle stavebního zákona. Krajský soud má proto za prokázané, že žalobkyně nesplnila podmínku pro přiznání příspěvku na bydlení a správní orgány při rozhodování nepochybily.

19. Co se týče dílčí námitky ohledně vedení katastru nemovitostí, uvádí-li žalovaný, že nereflktuje zápisy do katastru nemovitostí fyzickou osobou, což zopakoval i ve vyjádření k žalobě, jedná se pouze o zjednodušené vyjádření toho, že rozhodným pro žalovaného není katastrálním úřadem zapsaný údaj na základě prohlášení vlastníka nemovitosti učiněného dle občanského zákoníku. Jak bylo popsáno výše, správní orgány v této věci vychází z posouzení charakteru užívaného bytu učiněného stavebním úřadem. Nosný závěr jejich rozhodnutí může být shrnut tak, že požadovaný příspěvek může být přiznán pouze v případě, že je žádán ve vztahu k užívání bytu v souladu se stavebním zákonem, což v tomto případě splněno není, neboť žalobkyní užívaný byt není užíván v souladu se stavebním zákonem (str. 3 napadeného rozhodnutí).

IV. Závěr a náklady řízení

20. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 19. prosince 2024

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jířík v. r.
samosoudce